Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo,a onima koji ne vjeruju - zaštitnici su taguti oni ih odvode sa svjetla na tmine; oni će biti stanovnici džehennema, oni će u njemu vječno ostati. (El-Baqara, 257)

Islamski Magazin za sestre

Muslimah

Izdvajamo:

Čuvaj da ne izgubiš voljenog

Kaburska iskušenja

Šminka uspješne žene I dio

Moja druga "majka" - prijatelj ili neprijatelj

Majčino mlijeko – najbolja hrana za bebe

Broj 2, januar 2011/ sefer 1432

Sadržaj

Deset osnova na koje se poziva Ehlus-sunnet jeste:………..3

Pripisivanje islamu……………………………………..4

Razlika između mušrika i muwahhida …………………..4

Čuvaj da ne izgubiš voljenog……………………………5

Majčino mlijeko – najbolja hrana za bebe………………...7

Najljepši primjer budne vjernice…………………………8

Allah nas neće napustiti………………………………..9

Primjeri koji otkriva suštinu dunjaluka II dio…………..11

Moja druga "majka" - prijatelj ili neprijatelj …………….12

Kaburska iskušenja…………………………………...15

Šminka uspješne žene I dio……………………………18

Zavaravanje dunjalukom……………………………...21

Kćeri u Islamu II dio……………………………………22

Budimo od onih koji udjeljuju I dio……………………..24

Tvoj način odgoja djeteta spas ili propast……………….26

Recepti:Pogača bubamara ……………………………..28

Psovanje ashaba je djelo koje izvodi iz islama…………...29

Reklame ………………………………………………30

U sljedećem broju čitamo……………………………...32

Redakcija

Ummu Talha

Ummu Amatullah

Ummu Esma

Za ovaj broj pišu:

Ummu Sejfullah

Ummu Mudžahid

Ummu Zejd

Sestra Ajiša

Sestra Adela

Sestra Sehla

Ummu Hamza

Ummu Abdullah

Deset osnova na koje se poziva Ehlus-sunnet jesu:

1. Iskreno slijeđenje Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, sunneta kako vanjštinom tako i srcem.

2. Slijeđenje prvih muslimana – muhadžira i ensarija.

3. Primjena Resulullahove, sallallahu alejhi ve sellem, oporuke: "Čvrsto se držite moga sunneta i sunneta pravednih, upućenih halifa nakon mene. Čuvajte se novotarija, zaista je svaka novotarija zabluda." (Ahmed 4/126, 127, Ebu-Davud 4607, Tirmizi 2676, Ibn Madždže 42, 43, Darimi 1/44, Hakim, 1/97 od Irbada b. Sarije, radijallahu anhu. Hadis je vjerodostojan. Takvim ga je okarakterisalo mnogo muhadisa. Tirmizi tvrdi da je hasen-sahih. Šejhul-islam Ibn-Tejmijje u El-Fetava 20/309 i Iktidaus-siratu 2/579 zastupa njegovu autentičnost.)

4. Sljedbenici Ehlus-sunneta znaju da je najbolji govor – govor Uzvišenog Allaha, a najbolja uputa – uputa Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

5. Daju prednost Allahovom, subhanehu ve te ala, govoru nad govorom bilo kojih ljudi.

6. Daju prednost Resulullahovoj, sallallahu alejhi ve sellem, uputi nad "uputama" drugih.

7. Nazivaju se Ehlus-sunnet vel-džemat jer se drže jedinstva i zajednice a izbjegavaju sektašenje. Riječ "džemat" postala je simbol ove skupine.

8. Konsenzus islamskih učenjaka (idžma) treći je izvor na kom se zasniva šerijatsko znanje, ali i islam općenito.

9. Sljedbenici Ehlus-sunneta na osnovu ova tri temelja (Kur'an, sunnet i konsenzus) vagaju ljudske riječi, te vanjska i unutrašnja djela vezana za vjeru.

10. Punovažan konsenzus jeste konsenzus dobrih prethodnika, tim prije jer se poslije njih povećalo razilaženje iz razloga što se islam proširio.

Ibn Tejmijje, Vasitijska akida str. 136

Pripisivanje islamu

Šejh Muhammed ibn Ibrahim ibn Abdul-Latif, muftija Nedždanskog predjela u njegovom vremenu, rahimehullah, kaže: "Veliki broj je ljudi koji se pripisuju islamu, izgovaraju šehadete, obavljaju očite ruknove islama, ali to nije dovoljno da se donese sud o njihovom islamu, niti je dozvoljeno jesti ono što oni zakolju zbog njihovog širka prema Allahu u ibadetu, dovom upućenom vjerovjesnicima i dobrim ljudima tražeći od njih pomoć ili drugih uzroka njihovog otpadništva od islama. Ovo razlikovanje između onih koji se pripisuju islamu je poznata stvar na koju je ukazao Kur'an, sunnet i konsenzus prethodnika i imama Ummeta."
(Akidetu muvvehidin, str. 392)

Razlika između mušrika i muvahhida

Šejhul islam Ibn Tejmijje, rahimehullah, kaže: "Ovaj tevhid (tevhid uluhijjeta) predstavlja razliku između mušrika i muvahhida - jednobožaca, na osnovu njega se dobiva nagrada ili kazna, kako na ovom tako i na onom svijetu.

Onaj ko ne dođe s njim biće mušrik koji će vječno ostati u vatri. Allah neće oprostiti da mu se čini širk, a oprostit će što je mimo toga kome hoće. A što se tiče tevhida rububijjeta, njega su priznali mušrici, a pored Allaha su obožavali druge i voljeli ih kao što se Allah voli. Otuda je taj tevhid (rububijje) dokaz protiv njih. Ako je Allah Gospodar svega, Njegov Vladar, Stvoritelj i Opskrbitelj, zašto onda obožavaju druge pored Njega, a koji ne mogu ni stvoriti ni opskrbiti niti mogu dati niti uskratiti. Naprotiv, i oni su robovi i stvorenja, ne mogu pomoći, naštetiti, ne raspolažu životom niti sa smrću niti mogu koga proživit."

(Medžmu' fetava, 14/38)

Muslimanka

Čuvaj da ne izgubiš voljenog

Istina je da čovjeka na razmišljanja navedu događaji iz ličnog života, razna iskustva sa okolinom, naša uvjerenja i ubjeđenja. Istina uvijek i najbolje djeluje. Narednih nekoliko redaka nisu plod nečije mašte, pera nekog vještog pisca, niti su išta drugo već trenutak iz života jedne muslimanke, jedan trenutak koji joj je u potpunosti promjenio život!

Poruke su stizale do kasno u noć. Najljepše riječi koje možeš čuti stižu svakog trenutka i njihov odjek ostaje uvijek tu. Tako sam sretna, ne mogu ni spavati. Osjećam se isto kao onog trenutka kada sam se udavala. San me hvata i uspijem zaspati. Budim se ujutru i izlazim van.

Petak, lijep proljećni dan. Sunčevi zraci lome se o krošnje tek procvalog drveća. Brda i doline kupaju se u jutarnjoj rosi i tiho, sasvim tiho, puše vjetar. Poljima se širi miris proljetnog cvijeća. Prelijep prizor. Sjedim na terasi nijemo posmatrajući tišinu i ljepotu koju je Allah dao zemlji i svemu šta je na njoj. Nisam se mogla oteti toj ljepoti i ući da doručkujem. Najednom, tu tišinu i spokoj prekinulo je zvono telefona. Baš sam bila sretna kada se javila moja sestra, a ja sam se mogla vratiti svojim mislima i tišini koja je bila toliko prijatna i lijepa. Ali........ Taj poziv izazvao je toliko pometnje u kući, da sam se počela brinuti i pitati, pa kuda svi oni žure, kao muhe bez glave tumaraju po kući! Ulazim u sobu i gledam kako svi drže telefone u rukama i izlaze iz sobe u kojoj se nalazim. Čudim se! Šta im je? Konačno dolazi moja sestra i kaže mi: "Svekar nam je jako bolestan, hajd'mo se pakovat moramo otić tamo!“
Uh............. ne mogu vjerovati sada kada su svi kjafiri ustali da nas love i hapse, on je našao da se razboli, sad zbog njega moramo preko granica se maltretirat- kroz glavu mi prolaze ovakve misli. Pakujemo se. Polazimo na put, telefoni stalno zvone, mojoj sestri je teško, mama mi je nervozna, brat zabrinut, a ja zbunjena, ne shavatam opet zašto toliko brige!!!

Stižemo na posljednju granicu, uzimaju nam dokumenta, maltretiraju nas raznim pitanjima, čekamo satima da prođemo, na kraju dovode ženu koja će me pretresti, u svakoj kućici u kojoj smo ušli radi "provere" bila je samo jednog brata slika na poternici, a mog muža slike nije bilo. Ja se nisam sjetila da su njega prestali tražit radi nekog razloga kog sam se jako bojala, ali......... oni me ne bi slagali, ni jednog trena nisam posumnjala da su me upravo oni, moji ukućani, cijelo vrijeme lagali!

Prošli smo konačno posljednju granicu. Stižemo u naš grad! Ulica je puna automobila, gužva i žene s bjelim malim mahramama su svugdje okolo. Stiže vijest u meduvremenu da je svekar kao navodno umro. Otvaram vrata od zgrade, posvjećuje mi se velika pažnja, a ja mislim da to rade jer nosim nikab, pa se čude, ali........... Na vratima dočeka me poznato lice. Moj svekar! Bila sam zapanjena i zbunjena istovremeno: 'Pa ko je onda umro!'- uzviknuh. U tom momentu prilazi mi moja sestra i tiho šapće: "Moraš biti jaka, Isko je zašehidio."

-Inna lillahi ve inna ilejhi radži'un!-izgovorih i uđoh u sobu.

Narednih nekoliko trenutaka, ne bih poželjela ni jednoj muslimanki da proživi, a onoj kojoj se to ipak dogodi, želim reći, budi jaka i budi pribrana koliko to možeš! Ne dozvoli da te sruše iskušenja i kafiri potpomognuti šejtanima! Budi jača i ustrajnija jer, dunjaluk ide, odlazi, a ahiret je teško zaradit.

Kako niko od nas nije svjestan činjenice da nam je smrt bliža od vratne žile kucavice? Ni sami ne znamo koliko je teško kada ta smrt dođe, a tako je blizu?!

Vjerujte mi da će vam smrt majke i baba mnogo lakše pasti od smrti vašeg voljenog, pa čak i onda kada ste bjesni i ljuti na njega! Kad njega nema - ode sve, i mir i spokoj i zaštita od kafira, tvojih i njegovih roditelja. Tada svi od tebe zahtijevaju ono što su do tad prišutkivali. Jer bez da si svjesna, za tebe počinje jedan novi život koji nisi očekivala, niti htjela...

Na vrijeme se spremi za ovaj trenutak jer nikad ne znaš kada će nastupiti. Živi svaki dan kao da će se sutra to dogoditi. Živi kao da od sutra više svog dragog nećeš vidjeti. Budi mu pokorna i poslušna, kada god ti je teško osaburati. Sjeti se pa šta da sada zazvoni telefon i obavjeste te da je preselio, a ti ga naljutila! Jer to sebi nećeš nikada oprostiti. Subhanallah!
Čuvaj njegov imetak. Zašto moraš biti najljepše odjevena, najljepše našminkana, uvijek drugačije od prethodnog puta, kada ideš na sijela sestara? Zašto uopše moraš toliko odlazit od kuće? Nemoj ga opterećivati raznim nevažnim stvarima, a vidiš koliko ima iskušenja vani, nemoj mu još ti dolijevati ulje na vatru.
Nek kad te ugleda osjeti rasterećenje. Nek kad te ugleda osjeti radost. Budi mu zaista ona druga polovica imana, i sada i uvijek. Pričaj mu samo ono što će mu skrenut misli s iskušenja koja ga čekaju vani. Nemoj ga tjerat iz kuće neurednošću i nerazumnošću. Nek se raduje svom dolasku kući. Vjeruj mi da ćeš ga više zardžavat kući ako ga ne budeš opterećivala sitnicama i raznim nebitnim stvarima koje ne mora ni da zna, nego što ćeš mu stalno "zvocat" o onome ili ovome, zbog čega će morat pobjeći pa taman i u baštu ako ne može gdje drugo.

Iskoristi svaki trenutak da provedeš s njim i pogledaj ga sad dobro i zapamti njegov lik jer, možda, posljednji put na Dunjaluku vidiš to milo lice koje te gleda s puno ljubavi i razumijevanja.

Pripremila Ummu Sejfullah

U hadisu od Sa'da ibn Ebi-Vekasa, radijallahu anhu, stoji:

"Rekao sam: Allahov Poslaniče, koji ljudi su najviše na iskušenju? Reče: Vjerovjesnici, zatim dobri ljudi, zatim njima sličniji i sličniji. Čovjek biva iskušavan shodno svojoj vjeri. Ako je čvrst u svojoj vjeri, poveća mu se iskušenje, a ako je blage vjere, umanji mu se iskušenje. Neće se iskušenje odvojiti od mu'mina sve dok ne bude hodio po zemlji bez i jednog grijeha."

(Sahih, Tirmizi Sunen br. 1956, Sahih Sunen od Ibn-Madždže br. 3249, Ahmed u Musnedu br. 1480 i 1554; Sahihul džamias-sagir br. 993, Miskatu mesabih br. 1562 i Sahiha br. 143)

Odgoj djece

Majčino mlijeko – najbolja hrana za bebe

Majčino mlijeko se smatra najboljom hranom za bebe koja im uz Allahovu pomoć pomaže da raste i razvija se emocionalno i psihički. Majčino mlijeko je čisto i nema bakterija. Ono sadrži bijela krvna zrnca koja pomažu u borbi protiv bolesti, daju djetetu potreban imunitet, te ga štiti od probavne smetnje, proljeva, bolesti disajnog sistema, upaljenja srednjeg uha, alergija i sindroma iznenadne smrti. Majčino mlijeko jača vezu između majke i djeteta na taj način što pospješuje djetetovu sposobnost stjecanja znanja u budućnosti. Zatim ono i pruža bebi uravnoteženu i hranjivu hranu koja odgovara svakom stupnju razvoja, posebno u toku prvih šest mjeseci djetetova života.

Isključivo dojenje u prvih šest mjeseci djetetova života je tradicionalni i idealan način hranjenja djeteta. Majčino mlijeko je daleko najbolja hrana za bebe u smislu hranjivih tvari te u vezi svog jedinstvenog sastava koji je za bebu od vitalnog značaja za život, hranu i razvoj, kao što su proteini, masti, vitamini, minerali i soli. Ono sadrži sve ove elemente na najvišoj razini i sastavu za bebina tijelo i u potpunosti joj koristi u svakoj fazi bebinog razvoja.

Majčino mlijeko sadrži:

- Količinu vode koja je dovoljna za djete, čak i tokom velike vrućine;
- Različite količine željeza, soli, kalcija i fosfata koji su dovoljne za bebe u toj dobi;
- Količina enzima lipaze koji pomaže bebinom želucu da probavi masti;
- Veliki broj proteina i masti u određenim količinima koji su namjenjene za bebe;
- Dovoljno vitamina za bebu;
- Ono pomaže da se bebina vilica, govor i zubi pravilno razviju.

Prednosti za majku:

Dojenje je isto korisno za majku, jer je pomaže u:

-Prestanaku nifasa (post porođajno krvarenje);

-Produžuje interval između dvije trudnoće, pogotovo kada majka doji dijete redovno svaka 2-3 sata danju i noću bez dodavanja umjetne hrane za bebe;

-Brz gubitak težine;

-Smanjenje opasnosti od raka dojke i jajnika;

-Štedi korisno vrijeme, jer majčino mlijeko je uvijek spremno i ne zahtijeva pripremu ili zagrijavanje. Majka može dojiti svoje dijete kad god želi i bez ikakve pripreme;

-Štedi novac, majčino mlijeko je besplatno;

-Jača vezu i ljubav između majke i njezine bebe.

Savjetujemo majke da počnu dojiti njihove bebe od prvih sati nakon poroda, što znači, kad mlijeko nadođe. To mora biti u prvim danima poslije poroda. Preporučuje se da se beba hrani iz jedne dojke najmanje pola sata, sve dok majka nije sigurna da se beba najela. Prve količine mlijeka sadrže vodu i šećer koji povećavaju apetit djeteta i podstiču ga da nastavi dojenje.

Sve ove činjenice otkrivaju tajne onoga što Allah Uzvišeni kaže:

„**Majke neka doje djecu svoju pune dvije godine onima koji žele da dojenje potpuno bude**.“

(El-Beqara, 233)

Pripremila Ummu Zejd

Muslimanka

Najljepši primjer budne vjernice

Najljepši primjer budne vjernice je svakako Hadžera - nakon što ju je Ibrahim, alejhisselam, ostavio pored Ka'be ispod drveta iznad Zemzema, u Meki El-Mukerremi u kojoj nije bilo nikoga, niti je bilo vode – a Hadžera je uza se imala samo svoje dojenče Ismaila, alejhisselam. Ova priča predstavlja za ženu muslimanku najupečatljivij primjer dubine imana, iskrenog oslanjanja na Allaha, subhanehu ve te'ala. Zamisli se ti u ovakvoj situaciji – čovjek te ostavlja, svoju ženu sa dojenčetom u pustoj zemljii u kojoj nema ni bilja, ni vode, a ni ljudi, uputivši se prema dalekim zemljama Šama, ne ostavljajući vam ništa drugo do torbu datula i mješinu vode! Hadžera sa svojim dubokim imanom i iskrenim oslanjanjem na Allaha, subhanehu ve te'ala koje je ispunilo sva njena čula i osjetila, je mogla podnjeti ovu situaciju od njenog prvog trenutka.

Iskrena vjernica se istinski oslonanja na Allaha subhanehu ve te'ala, prihvata Njegova naređenja, kloni se Njegovih zabrana te je uvjerena da joj je neophodna Njegova pomoć, potpora, da je pod Njegovom upravom i Njegovim zadovoljstvom.

“Upitaj: ‘U čijoj je ruci vlast nad svim, ko uzima u zaštitu, od koga niko ne može zaštićen biti, znate li?’ ‘Od Allaha!’ – odgovorit će, a ti reci: ‘Pa zašto onda dopuštate da budete zavedeni?’”

(El-Mu'minun, 88-89)

Hadis

Allah nas neće napustiti

Ibn-'Abbas, radijallahu anhu, pripovijeda: "Ibrahim alejhisselam, doveo je Ismaila i Ismailovu majku (Hadžeru), koja ga je dojila, i ostavio ih pored Kabe, u hladu jednog drveta, nedaleko od Zemzema, u gornjem dijelu Harema. Tada u Mekki nije bilo ni stanovnika ni vode. Ostavio im je vreću hurmi i mješinu vode i krenuo nazad. Ismailova majka krenu za njim, vičući nekoliko puta: 'Ibrahime, kuda ideš? Zar nas ostavljaš u ovoj dolini, bez ikoga živog i bezičega?'

Ibrahim se nije obazirao na nju. Ona zatim viknu: 'Je li ti Allah to naredio?''Jeste!', odgovori. 'Allah nas neće napustiti!,' reče mu i vrati se nazad.

Ibrahim, alejhisselam, krenu dalje i kada je zamakao za brežuljak odakle ga ne vide, okrenu se Kabi, podiže ruke i prouči ove dove: "Gospodaru moj, ja sam potomstvo svoje nastanio u dolini u kojoj se ništa ne sije, kod Tvoje Svete kuće, da bi, Gospodaru naš, namaz obavljali; zato nadahni srca njihova da čeznu za njim i opskrbi ih raznim plodovima, da bi Ti bili zahvalni." (Prevod značenja, Ibrahim, 37)

Majka je dojila Ismaila i pila vodu, a kada je nestalo vode i nakon što su ona i sin ožednjeli, Ismail se počeo previjati po zemlji, dok ga je ona nemoćno gledala. Ona ustade, ne mogavši ga više tako gledati, i pošto joj je brežuljak Safa bio najbliži, pope se na njega i poče razgledati niz dolinu, ne bi li koga ugledala. Nikoga nije ugledala.

Zatim je sišla niz brežuljak i kada je stigla usred doline, zadiže odjeću i potrča kao što trči izmoren čovjek, dok ne stiže na drugi kraj doline. Zatim se popne na brežuljak Mervu i poče razgledati ne bi li koga ugledala! Nikoga nije ugledala!

Tako je trčala sedam puta.

(Ibn-'Abbas kazuje: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tada je rekao: 'Takav je sa'j koji ljudi obavljaju izmedu Safe i Merve.'")

Kada se zadnji put popela na Mervu, čula je glas. Ona ponovo osluhnu začu isti glas i povika: "Čula sam! Ako u Tebe ima pomoći, pomozi!, i tada ugleda meleka kod Zemzema! Melek je kopao krilima, dok voda nije počela izvirati. Ona napravi korito da se voda ne razlijeva i rukama napuni mješinu. Kada god je zahvatila rukom, voda je još više ključala." (U drugom predanju navodi se: "Voda je izvirala onoliko koliko bi zahvatila.")

Ibn-'Abbas dalje kazuje: "Tada je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Allah se smilovao Ismailovoj majci! Da nije dirala Zemzem ili da nije rukama zahvaćala, Zemzem bi tekao kao rijeka!'

Ibn-'Abbas nastavlja: "Kada se napila i zadojila dijete, melek joj rece: "Ne bojte se stradanja! Ovdje je Allahova kuća, koju će podići ovaj dječak i njegov otac. Allah neće napustiti Svoje štićenike!'

Temelji Kabe bili su malo uzdignuti i kada bi nadošla bujica, voda bi se razlijevala lijevo i desno.

Tako potraja dok jednog dana nije naišla grupa ljudi iz plemena Džurhum iz pravca Kedaa, i ulogorila se niže Meke. Kada ugledaše pticu kako kruži, rekoše: 'Ova ptica kruži iznad vode, ali mi znamo da u ovoj dolini vode nema?' I poslaše dvojicu momaka. Momci se vratiše i rekoše im da su našli vodu. Kada su stigli do vode, upitaše Ismailovu majku: 'Dozvoljavaš li nam da ovdje odsjednemo?''Da, ali nemate pravo piti vodu!,' reče im, i oni prihvatiše.

Ibn-'Abbas dodaje: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: 'Ismailova majka voljela je društvo i ljudi se nastaniše u njenoj blizini. Potom su poslali po njihove obitelji i svi se tu zajedno naseliše. Kada su podigli nekoliko kuća i kada je Ismaio odrastao, od ljudi iz plemena naučio je arapski jezik. Ljudi zavolješe Ismaila i oženiše ga njihovom djevojkom.
Ubrzo je Ismailova majka umrla. Ibrahim, alejhisselam, došao je da obiđe obitelj, nakon što se Ismail oženio i pošto ne nađe Ismaila u kući, upita ženu gdje je otišao. 'Otišao je u lov!, reče mu. Dalje je upita kako žive, i ona mu odgovori: 'Teško živimo, mučno i bijedno!' požali se. 'Kada se vrati tvoj muž, prenesi mu selam i reci mu da promijeni kućni prag.'
Po povratku, Ismail kao da je nešto osjetio, pa upita: 'Je li neko dolazio?' 'Jeste, dolazio je jedan starac takav i takav! Pitao me je za tebe i ja mu rekoh gdje si, pa me je pitao kako živimo, ja mu rekoh teško i bijedno!' 'Je li šta rekao?,' zapita je. 'Jeste, rekao mi je da ti prenesem selam i da promijeniš kućni prag.' 'To je moj otac, naredio mi je da te pustim. Idi svojima!'
Ismail se ponovo oženi iz istog plemena. Nakon izvjesnog vremena, Ibrahim, alejhisselam ponovo dođe. Uđe u kuću i upita ženu o Ismailu. 'Otišao je u lov!' reče mu. 'A kako živite?' 'Živimo u dobru i izobilju!,' i ona zahvali Allahu. 'Šta jedete?''Meso!' 'A šta pijete?' 'Vodu.'
Ibrahim, alejhisselam, tada prouči: 'Gospodaru moj, daj im berićet u mesu i vodi!'
Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ovdje reče: 'Oni tada nisu imali usjeva, a da su ih imali, blagoslovio bi im. Zato ko nije Mekelija, neće mu prijati samo meso i voda.'"
U drugom predanju kaže se da je upitao: "Gdje je Ismail?" "Otišao je u lov!" Zar se nećeš odmoriti, jesti i piti?" "A šta jedete i pijete?" "Jedemo meso i pijemo vodu," odgovori ona.
Ibrahim, alejhisselam tada prouči: "Gospodaru, blagoslovi im hranu i piće!"
(Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "To je bereket dova Ibrahima, alejhisselam")
"Kada ti muž dođe, prenesi mu selam i reci mu da učvrsti kućni prag!"
Po povratku, Ismail upita: "Je li iko dolazio?" "Jeste, dolazio je starac lijepog izgleda," i ona ga pohvali, "pitao je za tebe i kako živimo. Rekla sam mu da živimo lijepo!" "Je li što oporučio?" "Poselamio te je, i rekao ti da učvrstiš kućni prag!" "To je moj otac, a prag si ti, naredio mi je da te zadržim kod sebe!"
Kada je Ibrahim, alejhisselam, došao treći put, zatekao je Ismaila kako pravi strijele u hladu drveta nedaleko od Zemzema. Kada ga ugleda, Ismail ustade i dočeka ga kao što sin dočekuje oca. "Ismaile!," rece mu, "Allah mi nešto naređuje!" "Učini ono što ti naređuje tvoj Gospodar!" "Hoćeš li mi pomoći?" "Hoću!," odgovori Ismail. "Allah mi naređuje da ovdje gradim Hram!," i on pokaza na izraženu humku.
Kada su podizali temelje Hramu, Ismail je donosio kamen, a Ibrahim zidao. Pošto su ozidali temelje, Ismail mu je donio crni kamen, Ibrahim ga uzida i stade na njega. Ibrahim, zidajući, a Ismail donoseći kamen, učili su:
"Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i znaš!" (El-Beqara, 127)

(Bilježi Buhari. Hadis preuzet is knjige Rijadu-s-salihin, str. 295-297)

Primjeri koji otkrivaju suštinu dunjaluka

II dio

Četvrti primjer

Ovaj je dunjaluk kao posuda meda koju su primjetile muhe. Neke će od njih stati na ivicu posude, uzeti ono što im treba i odletjeti. A neke će pohlepa odvesti u dubinu i sredinu posude, tako da će ubrzo uginuti.

Peti primjer

Primjer zrnevlja koje je razasuto po zemlji. Većina je stavljena u zamke, a nešto je prosuto i oko njih. Ptice su doletjele i neke su se zadovoljile da jedu s krajeva, ne ulazeći u sredinu.

Najele su se koliko su htjele i otišle. Druge su došle, i pohlepa ih je navela da odu gdje zrnevlja ima najviše, pa su pale u klopku.

Šesti primjer i ujedno jedan od najljepših primjera

Vladar je napravio kuću kakvu niko nije vidio ni čuo. Nije bilo ljepše prostranije niti bogatije kuće. Izgradio je put do nje i poslao čovjeka da ljude poziva u tu kuću. Pored puta je postavio lijepu ženu okićenu raznim ukrasima. Obukao ju je u prelijepe haljine i nakit. Svi su ljudi morali proći pored nje. Imala je i pomagače i sluge. Njoj i pomagačima je rekao: "Ko bude krio svoj pogled od tebe, ne bude se zaokupljao tobom od mog poziva i zatraži ti hranu za put, usluži ga i opskrbi. Nemoj ga sprečavati u putu do mene. Pruži mu sve što će mu biti od pomoći na putu. A ko se zagleda u tebe, poželi te više nego moj poziv i zatraži tvoju ljubav, žestoko ga kazni i maksimalno ga ponizi. Zarobi ga i učini ga da trči za tobom kao životinja. Ko bude jeo kod tebe, zavaraj ga time malo-pomalo i uzmi mu to ponovo. Neka ga paze tvoji robovi i sljedbenici. Što te više voli, veliča i cijeni, ti mu uzvraćaj odbijanjem i ponižavanjem sve dok mu se duša ne pokida od boli za tobom. Razmislimo o ovom primjeru i postupcima onih koji prose dunjaluk ili ahiret. Neka je Allah na pomoći.

Ovaj je primjer uzet iz predanja koje se prenosi od Uzvišenog Allaha: "O, dunjaluče, usluži onoga ko Meni služi i uzmi za slugu onoga ko ti služi."

Ibn Kajjim el-Dževzije

Muslimanka

Moja druga "majka" - prijatelj ili neprijatelj

Majka je ta koja u životu svakog čovjeka zauzima posebno mjesto. Suprug (supruga) i djeca isto tako, ali..... Kada dospijemo u kuću svog muža, ako s njim žive njegovi roditelji (roditelj), često zaboravimo na tu činjenucu, da su oni, ma kakvi bili, roditelji našeg voljenog muža. Od samog djevojaštva počinju predrasude o "svekrvi" ili "snahi". Još tad dok smo cure do naših glava dospijevaju razne priče i situacije, uglavnom loše, iz života naših majki, tetki, komšinica itd. Kada i same dođemo u situaciju da smo snahe, svi oni strahovi od tog odnosa između majke tvog muža i tebe, ožive i ti je u startu gledaš kao potencijalnog neprijatelja. Naravno nije ovo stanje kod svakog isto, tačno, ali globalno jeste ovako. Drage moje, postavimo stvari na pravi način i pogledajmo na tu ženu na drugačiji način, posmatrajmo je kao drugu majku, drugaricu, mogućeg pomagača u poteškoćama kojima svaki brak obiluje.

Ona je ta koja je rodila mog habibija, ona je ta koja ga je odgojila, ona je ta koja ga voli neizmjerno, ona je ta koja mu pomaže u svemu do danas, kad sam ja dosla da je odmijenim u nekim stvarima. Imam majku i sama, ostavila sam je kući, a tako bih voljela da moja snaha lijepo brine o njoj i da joj bude podrška u ovim teškim danima kada sam je ja ostavila. Ja sada imam nekog ko voli mog muža, a i mene će zavoljet insallah, ako me i ne bude voljela, poštovat će me insallah, pomagat će mi da bolje razumijem svog muža jer ona ga najbolje poznaje, pomoći će mi da mu bolje ugodim kako bi on bio zadovoljan, elhamdulillah. Za uzvrat ja ću nju poštovati, činit ću joj dobročinstvo, podijelit ću s njom po neku svoju tajnu, a ona će bit presretna što mi može pomoći. Ako voli neki kolač, pravit cu ga ponekad za nju, ako voli bijelu maramu, kupit ću joj.

Voli da popije kahvu ujutru prije doručka skuhat ću joj, ako i sama ne mogu popit, pravit ću joj društvo. Jednom riječju, ponašat ću se prema njoj onako kako bih voljela da se moja snaha ponaša prema mojoj majci. Naravno, ako je i malo normalan insan, majka tvog muža će ti za par sitnica bit zahvalna kao da si joj "zvijezde skinula". Vjeruj draga moja, da razgovor i lijepa riječ brda ruši, a ružna samo brda gomila na jedno mjesto dok ne postanu toliko velika da se ne mogu premostiti. Kada se u nečemu mimoiđete, nemoj odmah otrčat svom mužu da mu se požališ, rastužit ćes ga subhanallah, ona mu je majka, voli je, zaboljet će ga eventualna nepravda koju ti je nanijela, a opet neće joj moć ništa reć jer se toliko žrtvovala za njega, a ti, o voljena sestro, tebe toliko voli da će mu se srce cijepati između dvije osobe koje voli najviše na dunjaluku, koje su mu jako bitne! Osaburaj, ako ne možes prećutat u trenutku kada te "izbaci iz takta" izađi iz sobe, da niko ne primjeti prošetaj, idi umij se dok te srdžba ne prođe, a onda se vrati. Sigurno će i njoj biti teško i krivo što te je uvrijedila iako ni jednim gestom to neće pokazati. Polako se spremi i razgovaraj s njom, prva ti progovori. " Ja prva da progovorim, svašta, ona me uvrijedila, još bi valjalo kahvu da joj skuham?" To si pomislila, zar ne?

Vjeruj mi da bas ta rečenica koju ćeš izgovoriti srušit će barijeru straha i ponosa kod nje i još će joj teže bit što te uvrijedila. Onda kada bude dobro raspoložena, sjedni s njom i porazgovarajte o spornoj situaciji u miru i napomeni joj da nisi rekla njenom sinu ništa jer nećes da stvaraš razdor među njima i da znaš koliko znači ona, a koliko ti njenom voljenom sinu, zato neka se pokuša kontrolirat i nek ti na lijep način kaže šta joj smeta da to ispraviš i da ti imaš slobodu nju upozorit kada negdje griješi da same međusobno rješavate svoje probleme bez posrednika.

Hafiz Ebu Bekr el-Bezzar bilježi hadis koji prenosi Burejde, a on od svoga oca, da je neki čovjek nosio svoju majku na leđima i tavvafio sa njom oko Ka'be, nakon čega je došao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i upitao ga: "Jesam li se odužio prema njoj Allahov Poslaniče? Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu odgovori: "Ne, ni za jedan njen uzdisaj."

Vjeruj mi da je to najdjelotvorniji način komunikacije i rješavanja nesuglasica. Na taj način obije ćete znati granicu do koje smijete ići i znat ko se kome ne smije u šta miješati i tako ćete same funkcionisati kao porodica, kao da se oduvijek znate.

Naviknut ćete jedna na drugu i nedostajat će ti kad odeš na duže vrijeme od kuće, a ona, nećeš vjerovati, ali zaželet će ti se kao rođenoj kćeri. Ko onda može biti sretniji od tvog muža? Kada dodje kući mir, spokoj i harmonija, uđe u sobu a vi nasmijane u kuhinji ispijate popodnevnu kahvu, nasmijana lica ga dočekate s ručkom. Vallahi njegovo srce će bit puno, voljet će te puno više nego prije i bit će ti zahvalan i biće puno bolji prema tebi zbog toga.

Zamisli samo kako se osjeća kada uđe u kuću a od galame i lupanja vrata ne čujete njegov selam koji je nazvao pri ulasku. Odmah, dok još nije sjeo uslijede optužbe i tražite presudu od njega, subhanallah. Kako da presudi između vas dvije?

Kako da kaže ko je kriv i ko ne smije više tako postupati? Tražite od njega da ode, i odvede te od nje, a njegovo srce krvari dok sluša vas, hrabar je uzdržava suze, a cijepa se na dvije polovine za koju god opciju da se uhvati neko nije zadovoljan, neko će bit oštećen. Allahu ekber!

Pa zar je teško kad pođeš u dućan ili šetnju sa mužem, da pozoveš tu ženu, od koje ti imaš samo koristi, da pođe s vama? Najvjerovatnije neće poći, ali pozovi je! Zar je toliko teško da je pitaš oko stvari koje kupujete za kućne potrebštine, šta ona misli koje su bolje, koje da uzmete? Starija je ima više iskustva, pa i ako se u nešto ne razumije nemoj je drsko ispravit, jer ni ti nisi pokupila svo znanje svijeta ako znaš ponešto više od nje!

Ona je stara i kao dijete je, sitnice je raduju i ispunjavaju joj život i čine ga ljepšim. Zar ti je toliko teško da joj kupiš hediju kad kupuješ sebi neke potrebštine? Ne mora to biti kristalna vaza. Može biti njena omiljena čokoladica, halva ili kolač? Subhanallah kako će se radovati! A kada spomeneš mužu da ne možeš zaboravit majku nečim obradovati, o Allahu, koliko ćeš biti " velika" u njegovim očima.

Ne možeš draga moja izdvojiti nekoliko centi da je pozoveš kada odeš kod majke! A kada bi samo na trenutak zavirila u svoju kuću tada dok si odsutna, našla bi usamljenu staricu koja ide po kući tužna i "spetljana" od ćoška do ćoška ne zna šta da radi za to vrijeme dok si odsutna!

Pozovi je da vidiš šta radi, kako će ti se samo obradovati! Pozvat će zatim prijateljice, komšinke ili nekog njoj dragog insana da bi mu nagovijestila onako "izokola" kako si je zvala i kako misliš na nju i kako je Allah obradovao tobom! Oko propisa islamskih ako ne shvata sve, razgovarajte! Polako joj navodi primjere današnjice, ukazuj joj ne propuste "civilizovanog" i "socijalizovanog" naroda. Zovi je "majko". Ona će biti ponosna. "Majko, zar bi bila zadovoljna kada bismo ti sa svadbe došli pijani ili kada bi me nakon nekog izlaska premlatio tvoj sin zato što sam pogledala ili me pogledao neki muškarac?

Zar bi se radovala kada bi se samo derali jedno na drugo kada bi činio zulum obijema i mi njemu? Zar nisi sretnija ovako? Oboje se trudimo biti dobri za tebe, oboje se lijepo slažemo. Majko ne žali što me ne mogu vidjeti tvoja braća, bratanići, tetkići i ostala rodbina, pa Allah je tako odredio, Allah nas najbolje poznaje, zato nam je dao ono što je najbolje za nas." Pokušaj na ovaj način objasnit joj svoj nikab i ne miješanje sa strancima.

Navedene situacije su činjenično stanje današnjice suživota sa roditeljima svog muža koji nisu muslimani, a sa kojima dijelimo stan. Ako je majka tvog muža muslimanka, pa postupaj prema njoj kao prema sestri u islamu pa tome dodaj jos to što je majka tvog habibija i znaćeš kako s njom. Ako ne živi s vama u stanu posjećuj je redovno i ako nije muslimanka ona voli tvoju djecu, pa je obraduj njihovim prisustvom, pozovi je na ručak, zovi je telefonom, budite dobre susjede!

Kada je se približi ramazan i Bajram, očisti joj kuću, pripremi kolače, pozovi je na prvi iftar, na bajramski ručak, počasti svog muža tom lijepom hedijom, a nju obraduj biće ti zahvalna i puno bolja prema tebi. Vodi računa o sitnicama koje čine život zanimljivijim, boljim i lakšim i vidjet ćes plodove tog truda.

Pripremila Ummu Sejfullah

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve selleme, kako kaže: "Neka ga je sram, neka ga je sram i neka ga je sram!" Neko reče: "Koga, o Allahov Posla-niče?" Reče: "Onoga čiji su roditelji, ili samo jedan od njih dvoje, dočekali starost, a da on nije ušao u Džennet!" (Muslim)

Dunjaluk i Ahiret

Kaburska iskušenja

Musliman je obavezan vjerovati u istinitost i postojanje kaburskih iskušenja bez pogovora i diskusija o kakvoći istog.Vjerovati samo onako kako nas je o tome obavijestio Poslanik,sallallahu alejhi ve sellem.

Ali zbog onih koji sumnjaju navest ćemo primjer čovjeka koji spava i sanja. On tada može da osjeti bol i tegobu, a takođe može da osjeti sreću i zadovoljstvo.

On sve to doživljava u stanju dok spava, njegovo tijelo je ispruženo, njegove oči zatvorene, a kako onda da ne povjerujemo u ono što nas Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavještava o kaburskim iskušenjima.

Prenosi se od Aiše radijallahu anha: " Došle su kod mene dvije starice, židovke, iz Medine i rekle mi: ‚Zaista će stanovnici kabura biti podvrgnuti kaznama.' A ja se nisam složila s tim, kaže Aiša, pa su one otišle. Zatim je došao Allahov Poslanik i ja sam ga upitala: 'O, Allahov Poslaniče, dvije starice iz Medine su bile kod mene. One tvrde da će ljudi u kaburu imati poteškoća.' A Allahov Poslanik je rekao: ***‚Istinu su govorile, ljudi će biti podvrgnuti kaburskim iskušenjima, tako da će ih životinje na zemlji čuti.' ‚Ja sam,' kaže Aiša: ‚vidjela Poslanika kako se poslije namaza utječe od kaburskih iskušenja.'*** " (Bilježi Muslim)

Opis kaburskih iskušenja

Kabur se vjerniku prostire dženetskom prostirkom, zatim mu se otvore vrata Dženneta iz kojih dolazi lijep i ugodan miris. Kabur se proširi toliko koliko ljudsko oko može vidjeti , a njegova djela koja je na zemlji radio mu se predstave u liku čovjeka lijepa izgleda i nošnje koji mu donosi radosnu vijest. Zatim mu se pokaže mjesto u Džennetu.

Nevjerniku ili griješniku se pripremi džehennemska prostirka i otvore mu se džehennemska vrata iza kojih se pojavi velika vrućina i smrad. Zatim se kabur stisne toliko da njegove kosti mimo kosti prola-ze.Tada mu se pojave njegova loša djela u liku ružna čovjeka, u odijelu iz kojag smrad udara. On mu donese ružne viesti. Zatim mu se pojavi gluh i nijem čovijek, u čijoj ruci je gvozdeni malj, kada bi sa njim udario brdo,ono bi se pretvorilo u prašinu.

Ovome možemo dodati još hadis Poslanika,sallallahu alejhi ve sellem, u kojem kaže: "***Kada neko od vas umre, pokaže mu se mjesto ujutro i navečer; ako je od stanovnika Dženneta, mjesto Dženneta, a ako je od nevjernika, mjesto u Džehennemu. Tada mu se kaže ovo će biti tvoje mjesto kada te Allah oživi na Sudnjem danu***." (Bilježe Buhari i Muslim)

Uzroci kaburskih iskušenja

Postupke koji uzrokuju kaburske kazne nabrojao je onaj koji istinu kazuje u vjerodostojnim hadisima. Ti postupci su sljedeći:

1. Nečišćenje od mokraće
2. Spletkarenje (ennemimeh)
3. Pretjerivanje
4. Laž
5. Odbacivanje Kur'ana (ne pridržavanje kur'anskih principa)
6. Prostitucija
7. Jedenje kamate.

Od Ibn- Abbasa radijallahu anhu, se prenosi da je rekao:

"Vjerovjesnik je prošao pored dva kabura i rekao: ‚Oni su sada u velikim mukama, ali ne zbog krupnih stvari. Zatim reče: ‚Jedan od njih je volio klevetanje, a drugi se nije pazio prskanja mokraće.' Zatim je uzeo jednu sirovu granu, prepolovio je na dva dijela i posadio pored ova dva kabura i rekao: ‚Neka im se olakšaju tegobe bar dok su ove grane ovdje.'" (Bilježe Buhari i Muslim)

Semure ibn Džendub kaže:

„Božiji Poslanik je, pošto je klanjao namaz okrenuo svoje lice prema nama i rekao: ‚***Ko je od vas noćas nešto sanjao***? Pa ako je neko sanjao, pričao bi a on bi dodao: ***Mašallah, što Allah hoće to biva***. Tako jedan dan upita: ‚Ko je od vas nešto sanjao?' Mi smo rekli: ‚Nije niko.' A on tada reče: ***Ja sam sanjao dva čovjeka kako dođoše k meni, pa su uzeli moju ruku i izveli me u Časnu zemlju. Vidio sam tamo jednog čovjeka kako sjedi, a jedan stoji, u ruci je držao kuku od željeza, kuka je bila ugrađena u obraz, a njena dužina je bila do zatiljka. Zatim je uradio s drugom kukom isto što i s prvom, pa je ona druga potiskivala prvu.***

Rekao sam: ‚Šta je ovo?' Rekli su mi: ‚Produži dalje.' Pa smo produžili i stigli di čovjeka koji je ležao na leđima, a drugi je stajao na glavi, a ispred je bilo kamenje ili pjesak koje ga je probadalo. Kad ga udari zakotrlja se kroz kamenje. Zatim ode kod njega da bi ga vratio na isto, pa pošto dođe ponovo zauze isti položaj. Zatim ga ponovo udari, a ja sam upitao: ‚Ko je ovo?' Rekoše mi: ‚Idi dalje.' Nastavili smo i stigli do neke provalije koja je na početku bila tijesna sa uskim ulazom, a dalje se jama širila. Na dnu jame vidjela se vatra. U njoj su ljudi i žene pokušavali da iziđu, stignu do ulaza, uzmu malo života i ponovo se vrate u vatru. Rekao sam: ‚Šta je ovo?' A oni mi rekoše: ‚Produži dalje.' Mi smo produžili i došli do rijeke od krvi, u njoj je stajao neki čovjek u sredini, u ruci je imao kamen. Na obali rijeke je stajao drugi čovijek, pa kada onaj pokuša da iziđe, onaj ga gađa s kamenjem u usta i vrati ga odakle je i pošao i tako se ponavljalo.

Rekao sam: ‚Šta je ovo?' A oni meni odgovoriše: ‚Produži dalje.' Mi smo produžili dalje i došli do zelene bašće u kojoj je ogromno stablo. U korjenu stabla vidio sam starog čovjeka i malu djecu. Pored drveta neki čovjek potpaljuje vatru. Mene su podigli visko na drvo, a zatim smo ušli u lijepu kuću kakvu da tada nisam vidio. U njoj smo vidjeli i stare i mlade ljude. Reako sam: ‚Hoćete li obavjestiti ove noći o onome šta sam vidio putujući s vama.' Rekli su: ‚Da.'

Onaj čovjek što si ga vidio sa željeznom kukom, to je lažac čija se laž širila zemljom. Tako će on ostati sve do Sudnjeg dana. A onaj što je stajao na glavi je čovjek koji je poznavao Kur'an, ali nije živio kako Kur'an nalaže, i on će tako ostati do Sudnjeg dana. A one što si vidio u jami, to su oni što su činili blud. Čovjek što je bio u rijeci, to je onaj što je jeo kamatu. A stari čovijek u hladu onog stabla, to je Ibrahim, alejhisselam, a djeca oko njega su pokoljenja poslije njega. A čovjek koji potpaljuje vatru, to je melek, čuvar vatre. A kuća u koju si ušao, to je kuća vjernika, a odaja koja je najljepša, ona je za šehide. A ja koji sam te pratio, ja sam Džibril a ovo pored mene je Mikail. Podigni svoju glavu. Pa kada sam to uradio, vidio sam oblak. Rekli su mi: ‚To je tvoj stan.' Rekao sam: ‚Dozvolite mi da uđem tamo.' Rekoše mi: ‚Tebi je ostalo još života na Zemlji, a kada dovršiš svoj život, ući ćeš u svoj stan.' (Bilježi Buhari)

Dova

" Allahumme inni e'uzu bike min'azabi-l-kabri ve min'azabi džehenneme ve min fitneti-l-mahja ve-l-memati ve min šerri fitneti-l-mesihi-d-dedžali"

(- Allahu, prizivam Te da me sačuvaš od kaburske kazne i od kazne Džehennema, od ovosvjetskih onosvjetskih kušnji, te od kušnji Mesiha Dedžala)

I na kraju molim našeg Jedinog Gospodara da nas učini iskrenim vjernicima koji samo Njega obožavaju i koji Njegove propise slijede. Molim Ga da nam proširi kabur. I da sve muslimane i muslimanke sačuva od kaburskih iskušenja i kaburske patnje. Amin!

Pripremila sestra Aiša

Riječi ispod riznica Arša

Ebu Zerr el-Givari radijallahu anhu, rekao je: "Moj prijatelj preporučio mi je sedam stvari:

Da volim siromahe i da budem blizak s njima,

Da gledam u onog ko je slabijeg imovinskog stanja, a ne onog ko je iznad,

Da čuvam i održavam rodbinske veze, makar me oni napustili,

Da nikoga ni za što ne molim,

Da govorim istinu makar ona bila i gorka

Da se zbog Allaha ne plašim ničijeg ukora

Da što više izgovaram 'la havle ve la kuvvete illa billah,' jer su ove riječi zaista iz riznica ispod Arša.

Imam Ahmed u Musnedu, 5/159, Ibn Hibban u svom Sahihu 449, Taberani u Mu'džemus-sagiru. Hadis je hasen.

Muslimanka

Šminka uspješne žene I dio

Uzvišeni Allah kaže : **“ O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte –s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.“** (En-nisa,1)

Bogobojazna žena

Allah, subhanehu ve te’ala, nam se na više mjesta u Kur’anu obraća i poziva da budemo bogobojazne. I ako se fokusiramo na izvršavanje onoga što nam je Allah, subhanehu ve te’ala, propisao, uspjeh nam je osiguran. Zahvaljujući samo Njegovoj milosti mi imamo priliku za sreću u ovome životu. Ako dozvolimo drugim faktorima da obezboje viziju koju nam je Allah, tebareke ve te’ala, dao, nećemo biti u stanju da postignemo pravi uspjeh. Uzvišeni Allah kaže: **“Kada Allah i Njegov Poslanik nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo da po svome nahođenju postupe. A ko Allaha i Njegova Poslanika ne posluša, taj je sigurno s Pravoga puta skrenuo.”** (El-Ahzab, 36)

Primjeri bogobojaznih žena

“A onima koji vjeruju – Allah kao pouku navodi ženu faraonovu, kad je rekla: “ Gospodaru moj, sagradi mi kod Sebe kuću u Džennetu i spasi me od faraona i mučenja njegova, i izbavi me od naroda nepravednog. I Merjemu, kćer Imranovu, koja je nevinost svoju sačuvala, a Mi smo udahnuli u nju život i ona je u riječi Gospodara svoga i knjige Njegove vjerovala i od onih koji provode vrijeme u molitvi bila!” (Et-Tahrim,11-12)

Za vrijeme bitke na Uhudu mnogobošci su krenuli u velikom broju prema Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, sa namjerom da ga ubiju. Ali, on je hrabro stao protiv njih sa još nekoliko vjernika. Među njima je bila i žena - Nesiba bint Ka’b bin el-Mazinijje Ummu Ammare. Na početku bitke, ona je donosila vodu i brinula se o ranjenicima, kao što su radile i ostale žene. Kada je vidjela da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u opasnosti, ustala je i krenula naprijed sa isukanim mačem i lukom u ruci, da bi se priključila maloj grupi onih koji su čvrsto stajali sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. Ona je bila poput ljudskog štita kojim je štitila Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od mušričkih strijela.

Njen muž i sin su takođe prisustvovali borbi i odbrani Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Nesiba je zadobila duboku ranu i u kritičnom trenutku upitala je Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Ja Resulullah, moli Allaha da budemo tvoji pratioci u Džennetu." Pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zamolio: "***Allahu moj, učini ih mojim pratiocima u Džennetu.***" Na što je Ummu Ammare zadovoljno dodala: "Zaista mi je svejedno šta će me snaći na dunjaluku." Nastavila je da brani Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sve dok nije zadobila dvanaest rana. Pa kaže Allahov miljenik, sallallahu alejhi ve sellem: "***Nisam se okrenuo ni lijevo ni desno, a da pored sebe nisam vidio Ummu Ammaru kako se bori.***"

Kao sljedeći primjer uzećemo Poslanikovu, sallallahu alejh ve sellem, ženu Zejneb, radijallahu anha. Ona je imala običaj dugo klanjati nafila-namaze. Zavezala bi uže između dva stupa u džamiji, kako bi se mogla osloniti na njega i povratiti snagu kada bi se osjetila umornom i iscrpljenom. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je ušao u džamiju i vidjevši uže upitao: '***Šta je ovo?***' Rekoše mu „Uže pripada Zejnebi koja tu klanja, a kada osjeti umor osloni se na njega." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, im reče: „***Odvežite ga, neka svako od vas klanja onoliko dugo koliko ima snage, a kada se umori, neka sjedne.***"..(Buhari i Muslim)

Takođe se prenosi da su jednog dana majki pravovjernih Aiši, radijallahu anha, pristigla sredstva od hiljada dirhema. Tog dana ona je postila i sve je to podijelila siromasima i za potrebe muslimana, iako sama nije imala ikakvih namirnica u kuci. Na to joj je rekla njena služavka: - Zar nisi mogla danas od onoga što si podijelila ostaviti makar jedan dirhem, pa da nam se kupi mesa da iftarimo?! Aiša joj je odgovorila: "Da si me na to podsjetila, učinila bih tako."

Ovdje smo spomenuli samo nekoliko primjera u kojima se opisuje bogobojaznost ovih ashabijki. Draga sestro, kako mi možemo dati primjer pobožnosti u ponašanju prema našim muževima, ako nismo istinski pobožne? Može li se iz posude izliti vani išta drugo, osim ono što se u njoj nalazi? Bogobojazne žene ispunjavaju prava svojih muževa gotovo bez napora i dosljedno, jer se stvarno plaše posljedica tog neispunjavanja. Ona je bogobojazni obožavalac Allaha, uvjek spremna da radi djela koja vode Njegovoj nagradi i zadovoljstvu, kao što su namaz, post, udjeljivanje milostinje i udovoljavanje svome mužu, traženje korisnog znanja... Kada ženin iman dostigne ovaj stepen, reći će kao što je rekla Nesiba Ummu Ammare, radijallahu anha: " Zaista mi je svejedno šta će me snaći na dunjaluku." Neće joj biti teško da se žrtvuje kako bi ugodila svome mužu; Allahovo zadovoljstvo će joj biti jedina potrebna motivacija.

Pripremila sestra Adela

~Požuri ka Allahu~

Požuri da uđeš kod Allaha i da, bezbrižan, bez tegobe i ikakve patnje i brige, budeš u Njegovom susjedstvu u Džennetu, Darus- selamu, Kući mira.

Požuri i učini to na najbrži i najlakši način, jer pred tobom su dva vremena. U stvarnosti, pred tobom je tvoj život; jedno vrijeme koje je prošlo i proteklo, koje si proživio, i drugo vrijeme koje dolazi, tj. ono što ćeš proživijeti. Vrijeme koje je prošlo popravljaj iskrenim pokajanjem i stalnim istigfarom. To je veoma lahko, posao bez ikakve tegobe ili napora. To je djelo srca; suzdrži se od činjenja grijeha u budućnosti, i u tome ćeš pronaći smiraj i odmor. To nije nikakav posao koji zahtijeva aktiviranje i radnje tijela, samo čvrsta odluka da nećeš činiti grijehe, koja će tvome tijelu srcu i razumu donijeti smiraj i ugođaj. Što je proteklo od života, popravljaja pokajanjem, a što dolazi, učini valjanim, čvrstom odlukom, ispravnom namjerom i praktičnim suzdržavanjem od grijeha.

Vrati se Uzvišenom

Vrati se Allahu Uzvišenom, i neka On bude u tvom oku, u tvom sluhu, u tvom srcu i na jeziku tvome.
Nikada nemoj ova četiri čula odvojiti od Njega, Uzvišenog, jer se iz zablude niko nije vratio, Njegovom dozvolom i pomoći, osim pomoću ova četiri čula, niti je neko zastranio i zalutao osim udaljavanjem ovih čula od Allaha Svevišnjega.
Onaj koga Allah Milostivi uputi on sluša, vidi, govori, kreće se i rukama uzima uz pomoć svoga Gospodara.
Međutim, onaj koji je u zabludi; sluša, vidi, govori i radi po svom nahođenju i sljedeći svoje strasti Allah Svemilosni popravlja ljude loše ćudi, poziva srca odmetnika, oprašta grješnicima, upućuje zalutale, izbavlja propale, podučava neznalice, rasvjetljava razum izbezumljenima, podsjeća nehajnike i pruža utočište bjeguncima!

~Zavaravanje dunjalukom~

U najvećoj iluziji je onaj ko se zavarava ovim svijetom i njegovim prolaznostima, ko ga pretpostavlja Ahiretu i kojim se zadovoljava pored Budućeg svijeta. Neki idu dotle da kažu: dunjaluk je izravna dobit, a Ahiret odložena, a izravna dobit je vrednija od odložene. Neki kažu: Bolje vrabac u ruci nego golub na grani. Drugi kažu: Dunjalučke slasti su pozudane, a ahiretske sumnjive, a pouzdana stvar se ne ostavlja radi sumnjive.

Ovo je očigledan primjer šejtanovog sijanja zlih misli i fatalnih sumnji. Nerazumna stoka je pametnija od ovakvih ljudi. Životinja neće počiniti nešto što joj šteti, čak i ako je udarite, a ovi ljudi svjesno hrle u vlastitu propast. Nalaze se između sumnje i vjerovanja. Ukoliko od ove vrste ljudi neko vjeruje u Allaha, Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Sudnji dan, to su najnesretniji ljudi na svijetu zato što svjesno čine grijeh, a oni koji ne vjeruju predmet su sasvim druge teme.

A na njihovu sumnju da je izravna dobit bolja od odložene, mi kažemo: Kada su izravna i odložena dobit jednake, tada je izravna dobit bolja, međutim, ako su dobiti različite, a odložena bude veća i vrednija, onda je ona svakako bolja. Kako se o ovoj jednakosti može govoriti kada je cijeli dunjaluk poput jednog disaja na Ahiretu, kao što se navodi u hadisu koji se bilježi u Ahmedovom Musnedu i Tirmizijevoj Zbirci, u kome Mustevrid b. Seddad prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "***Dunjaluk je u poređenju sa Ahiretom kao kada umočite ruku u more i izvadite je da vidite šta se od njegove vode zadržalo***?" (Muslim: Knjiga o Dzennetu i opisu njegovih blagodati…, br. 2858; Tirmizi: Knjiga o zuhdu, br. 2323; Ibn Madždže: Knjiga o zuhdu, br. 4108; Ahmed: Musned br. 17547, 17548…)

Preferiranje ovakve izravne dobiti nad onakvom odloženom dobiti je najteža propast i najgore neznanje. Ako je to odnos cijelog dunjaluka prema Ahiretu, kakav je onda odnos perioda čovjekovog življenja prema tom svijetu? Koji je izbor preči pametnom čovjeku: preferiranje konkretne mrvice u ovom kratkom periodu nad neprekdinim dobrima na budućem svijetu; ili ustezanje od ništavnih, kratkotrajnih stvari na ovom svijetu, u zamjenu za neprocjenjive, neprekidne, neprolazne i bezbrojne blagodati?

Ibn Kajjim, "Bolest i lijek," str. 62-63

Odgoj djece

~Kćeri u Islamu II dio~

Plod ispravnog odgoja kćerki je nagrada i na ovom svijetu, prije Ahireta; to je dokazano činjenicom da je Allāh, subhanehu we te'āla, nagradio pobožnjaka koji je odgojio dvije čestite kćerke time što mu je olakšao da uda jednu od svojih kćeri za časnog Poslanika, Mūsāa, alejhisselam.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je iskazivao ljubav naspram svojih kćeri tako što bi, na primjer rekao: „(Moja kćerka) ***Fātima je dio mene, što god njoj smeta, i meni smeta***." (Hadīs je mutefekun 'alejh)

'Ā'iša, radijallahu anha, ispričala je da je Fātima, radijallahu anha, jedne prilike došla hodajući poput Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Kada je stigla, on, sallallahu alejhi ve sellem, je ustao i povikao: „***Dobro mi došla, o kćeri moja***." Potom je posjeo kraj sebe i došapnuo joj nešto što ju je rasplakalo; zatim joj je ponovo došapnuo nešto, što ju je nasmijalo. 'Ā'iša, radijallahu anha, je kasnije upitala: „Zbog čega si plakala a zbog čega si se smijala?" Ona, radijallahu anha, je odgovorila: „Neću otkriti tajnu koju mi je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, povjerio."

Nakon smrti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, 'Ā'iša, radijallahu anha, ju je ponovo upitala isto pitanje, pa joj je ona odgovorila: „Prvo me je obavijestio da je njegova smrt blizu, pa sam zaplakala. Potom me je obavijestio da ću biti prvakinja žena u Džennetu, pa sam se nasmijala." (Hadīs je mutefekun 'alejh)

'Ā'iša, radijallahu anha, je rekla: „Nisam vidjela da iko više liči na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, fizionomijom i karakterom od njegove kćerke Fātime, radijallahu anha... Kada god bi ona ušla u njegovom prisustvu, on , sallallahu alejhi ve sellem, bi ustao i posjeo je na svoje mjesto. A kada god bi on ušao u njenom prisustvu, ona bi ustala, poljubila ga i posjela ga na njeno mjesto."

Ovo je način na koji je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, brinuo o svojim kćerkama. Zejneb, radijallahu anha, je bila druga Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, kćerka, koja je poslala po njega jer joj je dijete bilo na samrti, ali je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, vratio glasnika, poručujući joj: „***Šta god Allāh dā ili uzme, to pripada Njemu, i sve što je dao ima svoj određeni rok (na ovom svijetu); zbog toga budi strpljiva i očekuj Allāhovu nagradu***." Ona je opet poslala po njega, moleći ga u ime Allāha da dođe. Tada je Poslanik , sallallahu alejhi ve sellem, došao, u društvu Sa'd ibn 'Ubāde, Mu'āz ibn Džebela, Ubejj bin Ka'ba, Zejd ibn Sābita, i drugih, radijallahu anhuma. Podigli su dijete do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dok je teško disalo, bili su to posljednji momenti njegova života. Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ovo vidio, oči mu se orosiše suzama zbog samilosti koju je Allāh, subhanehu ve te'āla, nastanio u njegovom srcu. Ovo je bilo sebebom da dječak bude izliječen, kao što prenosi Imām Ibn Hadžer, rahimehullah.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je držao Umāmu u naručju na kijamu dok je klanjao, a potom bi je spustio na pod kada bi činio sedždu. (Buhari)

Jedne prilike se Fātima, radijallahu anha, požalila Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da je puno opterećena kućnim poslovima, što joj je prouzročilo žuljeve na rukama; On, sallallahu alejhi ve sellem, ju je podučio da čini zikr prije spavanja, koji se sastojao iz izgovora 33 subhanAllāh, 33 elhamdulillāh i 34 Allāhu ekber. Rekao joj je, sallallahu alejhi ve sellem, da će joj ovo biti bolje od pomoći sluškinje.

Također, kada je porodica Ebū Džehla zatražila od Alije, radijallahu anhu, da oženi njihovu kćerku, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je odbio i rekao: „***Nikada se neće sastaviti kod jednog čovjeka*** (misleći na ženidbu) ***kćerka Allāhovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem i kćerka Allāhovog neprijatelja. Fātima je dio mene, i meni smeta ono što njoj smeta***." On je kasnije ustao i objasnio ljudima da on nije učinio zabranjenim ono što je Allāh dozvolio, niti je zabranjivao višeženstvo, već jer uradio to što je uradio zbog toga što je Fātima kćerka poslanika, što je poseban slučaj, jer nikome nije dozvoljeno da na bilo koji način našteti Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Fātima, radijallahu anha, je bila hrabra i ponosila se islāmom. U situaciji kad je njen otac, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao ispred Ka'be, i kada su mu nevjernici natovarili utrobu kamile na glavu dok je činio sedždu, a potom se smijali i rugali mu se, ona je bila ta, radijallahu anha, koja je jedina prišla i kada je vidjela šta su nevjernici učinili-zagalamila na njih, a potom uklonila utrobu s njegove glave.(Muslim)

Ovakav je bio život Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, po pitanju njegovih kćeri, pa neka nam to budu smjernice za naš život.

Neki su ljudi uistinu bezosjećajni do te mjere da uopšte ne iskazuju svoje osjećaje prema svojoj djeci. Velika je katastrofa kada je kćer odgajana u emocionalnom vakumu, jer je onda lahko svakom zlotvoru da utiče na nju svojim zavodljivim riječima i uvuče je u ovu zamku, i tako dolazi nesreća koju za sobom blud donosi. Zbog ovoga moramo da posvetimo posebnu pažnju svojim kćerima i da im obezbijedimo ono što im pripada od pažnje, a naročito u ovom vremenu u kojem živimo, gdje je svo zlo dostupno i na dohvat ruke.

Aiša, radijallahu anha, pripovijeda: "Došla mi je jedna žena, koja prosi s dvoje ženske djece, a ja nisam imala ništa joj dati osim jedne hurme. Ja joj dadoh tu hurmu, a ona je uze, raspolovi i dade svojim kćerima, a ona nimalo ne uze. Zatim je ustala i otišla. Poslije toga nam je došao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, i ja mu ispričah što se desilo, a on reče: 'Ko bude stavljen na kušnju sa ma koliko kćeri, pa bude dobar prema njima i lijepo ih odgoji, one će mu biti štit od vatre na Sudnjem danu."' - (Muttefekun alejhi)

Uistinu je velika odgovornost da zadovoljimo emocije naših kćeri s ljubavlju koja im je potrebna iz srcā njihovih milostivih očeva, da ne bi zlikovci to učinili s namjerom da dostignu svoje pokvarene ciljeve.

Moramo biti podjednako pažljivi prema njima kao i prema sinovima, jer mnogi problemi za koje znamo kod naše omladine su zapravo posljedica zanemarivanja od strane roditelja. Koja je naša uloga u svemu tome? Ona je, kako Allāh, subhanehu we te'āla, kaže:

„O vi koji vjerujete, sebe i porodice svoje čuvajte od vatre čije će gorivo ljudi i kamenje biti, i o kojoj će se meleki strogi i snažni brinuti, koji se onome što im Allah zapovjedi neće opirati, i koji će ono što im se naredi izvršiti." (Et-Tahrīm, 6)

Moramo razmekšati njihova srca toplim osmjehom kada ih god vidimo, i kada razgovaramo sa njima, da pričamo nježnim i brižljivim tonom.Ukoliko ne budemo vodili računa o ovome, doći će dan kada će naše zajednice biti poput onih nemoralnih i raskalašenih.

Pripremila Ummu Mudžahid

Sadaqa

Budimo od onih koji udjeljuju I dio

Sadaka je uzrok povećanja obilja iz riznica Moćnog i Jakog. Ako čovjek bude trošio dio svog imetka u korisne stvari, Uzvišeni Allah će ga obilato obasuti iz Svojih riznica i nadoknaditi mu to mnogim dobrima. Dijeljenjem na Allahovom putu nam se opraštaju grijesi, olakšavaju strahote Sudnjeg dana te zadobivamo Allahovu milost i Njegovu pomoć. Sadaka je znak naše bogobojaznosti, darežljivosti i plemenitosti.

"...što god vi udijelite, On će to nadoknaditi, On najbolje opskrbljuje." (Saba, 39), Ibn Kesir navodi u tefsiru ovog ajeta, to jeste, ma koliko podijelili od onoga što vam je On naredio i dopustio, On će vam to nadoknaditi na dunjaluku protuvrijednošću, a na Ahiretu nagradom.

Rekao je Uzvišeni Allah u prevodu značenja:

"Oni koji imanja svoja troše na Allahovu putu liče na onoga koji posije zrno iz koga nikne sedam klasova i u svakom klasu po stotinu zrna, a Allah će onome kome hoće dati i više; Allah je neizmjerno dobar i sve zna ." (El-Bekara, 261)

"Nećete postići dobročinstvo sve dok ne budete udjeljivali od onoga što volite, a vi ne udijelite ništa, a da Allah za to ne zna."(Alu-Imran 92)

"Vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova i udjeljujte iz onoga što vam On stavlja na raspolaganje, jer one od vas koji budu vjerovali i udjeljivali čeka nagrada velika." (El-Hadid,7)

Sadaka se ne ograničava na samo jednu vrstu dobročinstva. Ona je više kao opšta osnova i svako dobročinstvo jeste sadaka. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao u u svojim hadisima: "*Svakoj je duši propisana sadaka koju treba udijeliti svakog dana u kojem izađe sunce . Ako pomiri dvojicu zavađenih, to mu bude sadaka. Ako pomogne čovjeku da se popne na svoju životinju, također je sadaka; ako mu pomogne da na nju stavi svoje stvari, to je sadaka. Ako ukloni nešto što smeta na putu, i to je sadaka. Lijepa riječ jeste sadaka i svaki korak koji napravi čovjek idući na namaz jeste sadaka.*" (Bilježi ga Ahmed i drugi)

"Uzvišeni će Allah na Sudnjem danu reći: **'O, sine Ademov, bio sam bolestan, a ti Me nisi obišao.' Neko će reći: 'O Gospodaru, kako da te obiđem, a Ti si Gospodar svjetova?' Reći će Uzvišeni: 'Zar nisi znao da je Moj rob, taj i taj, bio bolestan, a nisi ga posjetio? A da si ga obišao, zatekao bi Me kod njega.' 'O sine Ademov, tražio sam od tebe da Me nahraniš, pa Me nisi nahranio', rekao je. 'Kako da te nahranim, a Ti si Gospodar svjetova? 'Uzvišeni reče: 'Zar nije od tebe taj i taj Moj rob tražio da ga nahraniš, pa ga nisi nahranio? Zar nisi znao da, da si ga nahranio, nagradu bi za to našao kod Mene? O, sine Ademov, tražio sam od tebe da utoliš Moju žeđ, pa Mi je nisi utolio.' Reče: 'O, moj Gospodaru, kako da utolim Tvoju žeđ, a Ti si Gospodar svjetova? Reče: 'Taj i taj moj rob od tebe je tražio da mu utoliš žeđ. Da si mu pomogao da utoli žeđ, nagradu bi za to našao kod Mene**." (Bilježi Muslim)

"Nećete postići dobročinstvo sve dok ne budete udjeljivali od onoga što volite, a vi ne udijelite ništa, a da Allah za to ne zna."(Alu-Imran 92)

"***Doista sadaka gasi Gospodarevu srdžbu i otklanja lošu smrt***." (Bilježi ga Et-Tirmizi i za njega kaže da je dobar)

"***Nema ni jednog dana u kome osvane rob, a da ne siđu dva meleka od kojih jedan kaže: 'Allahu, nadomjesti onome koji troši', a drugi kaže: 'Allahu, daj da onome ko škrtari to propadne***." (Bilježi ga Muslim)

Allah naređuje Svojim robovima da požure s činjenjem dobrih djela i da jedni drugima budu konkurenti u njihovom činjenju. Gospodar podstiče Svoje robove da požure u natjecanju činjenju dobrih djela te da žurno nastoje, nadmećući se, učiniti djela kojima će se približiti Njemu, što će ih uvesti u Džennet čija je širina poput širine nebesa i Zemlje.

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "***Požurite s činjenjem dobrih djela, jer će se pojavljivati smutnje koje će nastupiti kao dijelovi mrkle noći. Čovjek će osvanuti kao vjernik, a omrknuti kao nevjernik, omrknuti kao vjernik, a osvanuti kao nevjernik. Prodavat će svoju vjeru za bezvrijedni dunjaluk***."(Prenosi Muslim)

Također se od Ebu Hurejre radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Jedan čovjek došao je Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem i upitao: 'Allahov Poslaniče, za koju sadaku čovjek ima najveću nagradu?' Poslanik odgovori: '***Da udijeliš sadaku kada si zdrav i škrt, bojeći se siromaštva, a nadajući se bogatstvu. A nemoj odgađati*** (davanje sadake) ***dok ti duša dođe do grkljana, pa da onda povičeš: 'Daj te tome toliko, tome toliko,' kad je to već i postalo njihovo***."(Muttefekun alejhi)

Sadaka koju musliman udijeli dok je zdrav bolja je od sadake koju udijeli u bolesti, jer tvrdičluk i škrtost nadvladaju čovjeka u stanju zdravlja, a šejtan ga zastrašuje siromaštvom i uljepšava mu misli o dugom životu i stalnoj potrebi za imetkom. Kada odluči dati sadaku i dadne je, to ukazuje na iskrenost njegovog nijjeta i veličinu njegove ljubavi prema Allahu Uzvišenom, za razliku od onoga ko je izgubio nadu u svoje zdravlje i uvidi da će njegov imetak pripasti drugom- tada je sadaka manjkava.
Naša sadaka neće nikada propasti. Ne dozvolimo šejtanu da nas plaši siromaštvom i da nećemo imati dovoljno ako udjelimo. Musliman u svim okolnostima treba nastojati učiniti neko dobro djelo.

Vjerniku je najbolje da svoj kapital pohranjuje za Strašni dan, dan kada ćemo svi stati pred Allaha Uzvišenog, dan u kojem će nam sva naša djela biti predočena.

Pripremila sestra Sehla

Svjedoci smo danas jadnog stanja kako kod nas samih tako i kod naše djece. Mi sve mislimo da nas djeca slušaju, ali ako se nađemo negdje u društvu tek tad se ispolje svi naši propusti i uvidimo da ponašanje našeg djeteta i nije baš tako sjajno kako mi to zamišljamo.

Mnoge majke misle da djete ništa ne razumije i ne shvata i da nije sposobno da shvati mnoge propise. Naprotiv djete je sposobno da shvati ako se ti trudiš na ispravan način.

Pogledajmo šta kaže Uzvišeni Allah kakva trebaju da budu naša dijeca.

"Gospodar tvoj zapovijeda da samo Njemu robujete i da roditeljima dobročinstvo činite. Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni: 'Uf!' - i ne zabranjuj im (ono što ne voliš da čine)i obraćaj im se riječima poštovanja punim. Budi prema njima pažljiv i ponizan i reci: 'Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, njegovali!'(El-Isra', 23,24.)

Evo šta o tim ajetima kaže Ibn Kesir: "Uzvišeni naređuje Svojim robovima da ibadet čine samo Njemu, koji saučesnika nema, a "el-qada'" ovdje označava naredbu i zbog toga ovdje komparira ibadet spram Njega sa poštivanjem roditelja. Uzvišeni kaže: "i da roditeljima dobročinstvo činite", tj. naredio je da se roditeljima dobro čini, kao što kaže Uzvišeni: **"Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni će se svi vratiti."**(Luqman, 14)

Njegov je govor: "Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni: 'Uf!'", tj. neka njih dvoje ne čuju nikakav loš govor, pa makar to bilo samo gunđanje koje predstavlja najblaži oblik lošeg govora: "i ne zabranjuj im (ono što ne voliš da čine)", tj. ne čini im ništa ružno i ne diži ruke na njih. Nakon što nam je zabranio loš govor i loše djelo, prelazi na naređivanje lijepog govora i lijepih djela, pa Uzvišeni kaže: "i obraćaj im se riječima poštovanja punim", tj. blagim, lijepim, dobrim, učtivim, dostojanstvenim i poštovanja dužnim riječima: "Budi prema njima pažljiv i ponizan", tj. budi skroman prema njima u svojim postupcima: "i reci: 'Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, njegovali!'", tj. smiluj im se u njihovoj starosti i prilikom njihove smrti. Ibn-Abbas, radijallahu anhu., kaže: "Zatim je Allah Uzvišeni objavio: '**Vjerovjesniku i vjernicima nije dopušteno da mole oprosta za mnogobošce, makar im bili i rod najbliži, kad im je jasno da će oni stanovnici u Džehennemu biti.'** (Et-Tewba, 113)

O dobročinstvu spram roditelja postoji mnogo hadisa. Jedan od njih je hadis koji se prenosi od Enesa, radijallahu anhu, i drugih na više načina: "Vjerovjesnik se, sallallahu alejhi ve sellem, popeo na minber, a zatim rekao: ***'Amin, amin, amin***!' Upitan je: 'Allahov Poslaniče, zašto si izgovorio 'Amin'?' Odgovorio je: ***'Došao mi je Džibril i rekao mi: 'Muhammede, neka je ponižen čovjek kod koga se spomene tvoje ime, a on na tebe salavat ne donese.' Reci: 'Amin!' Pa sam rekao: 'Amin'. Zatim je rekao: Neka je ponižen čovjek koji zaposti mjesec ramazan, i isposti ga, a ne bude mu oprošteno. Reci: 'Amin!' Rekao sam: 'Amin'. Zatim je rekao: 'Neka je ponižen čovjek koji ima roditelje, ili jednog od njih, a oni ga ne uvedu u Džennet!' Reci: 'Amin!' Pa sam rekao: 'Amin***.'" Imam Ahmed prenosi od Ebu- Husejla Malika ibn Rebi'a es-Sa'idija, radijallahu anhnu, da je rekao: "Dok sam sjedio kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, došao mu je jedan ensarija i rekao: 'Allahov Poslaniče, ima li neko dobročinstvo koje mogu učiniti za svoje roditelje nakon njihove smrti?'

Odgovorio je: '***Da. Četiri stvari: dova za njih, istigfar za njih i ispunjenje njihovih ugovora, ukazivanje počasti njihovim prijateljima i njegovanje rodbinskih veza koje ti dolaze od njihove strane. To je dobročinstvo koje možeš učiniti za njih nakon njihove smrti***.'" Ovaj hadis, također, prenose Ebu-Davud i Ibn-Madže putem Abdurrahmana ibn Sulejmana ibn el-Gasila. Imam Ahmed prenosi da je Muavija ibn Džahime došao Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao mu: "Allahov Poslaniče, želim da se borim, pa sam došao da čujem tvoj savjet." Rekao mu je: "***Imaš li majku***?" Odgovorio je: "Imam." Rekao mu je: "***Budi uz nju jer je Džennet kod njezinih nogu***!" Zatim je slično ovom to ponovio i drugi i treći puta u različitim prilikama. Prenosi, također, od El-Mikdama ibn Ma'd Jekriba da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "***Allah vam oporučuje vaše očeve. Allah vam oporučuje vaše majke. Allah vam oporučuje vaše majke. Allah vam oporučuje vaše majke. Allah vam oporučuje vaše bližnje***." Hadis, također, bilježi i Ibn-Madže."

Vratimo se sada na našu djecu i uporedimo ih sa osobinama iz ovih ajeta. Da li mi našu djecu učimo da ne gunđaju ako im šta naredimo? Ili im mi i ne naređujemo ništa pa dok se majka znoji radeći, kuhajući, čisteći, kćerke većinom ljenčare tamo negdje na kauču!? Da li se nama naša dijeca obraćaju rječima poštovanja punim kao što Allah, subhanehu ve te´ala, u ajetu opisuje da tako treba ili se istresaju na nas i podvikuju kad god im nešto ne paše? Ako majka nešto zabrani ili naredi njeno dijete se dere na sav glas sve dok njoj ne dosadi pa mu popusti i pusti ga…U jednom hadisu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „***Neka je Allahovo prokletstvo nad neposlušnikom prema svojim roditeljima***!“ (Hasen. Hakim, 4/153.)

Zar draga sestro,ti koja praviš katastrofalne greške dok odgajaš svoje dijete, ti koja mu puštas sve samo neka se ne dere i dalje kažeš da ga voliš, zar svom djetetu želiš Allahovo prokletstvo?

Ne! Ti ga ne voliš! Volit ćeš ga ako se potrudiš da ga odgojiš

da te sluša,

da namaze žuri da obavlja

i da bude ponizan prema tebi,

i da ne podiže glas u tvom prisustvu

i da te sluša od prve,

i da se takmiči sa ostalom braćom i sestrama ko će šta umjesto tebe da uradi od raznih poslova.

I da ti nikad ne gunđa i ne prigovara.

Kad ga to naučiš tek tad se možeš nadati da tvoj odgoj tvoga dijeteta ipak vodi u spas, a ne u propast. Kad pogledamo primjere u odgoju djece kod naših ispravnih prethodnika zadivi nas ta poslušnost, taj odgoj, ta ljubav.

Pripremila Ummu Hamza

Enes, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, rekao: "Ko odgoji dvije kćeri, i o njima se brine dok ne odrastu i udaju se, doći će na Sudnjem danu, pa ćemo ja i on biti kao ova dva prsta." I sastavio je prste. – (Muslim)

Recepti

Pogača bubamara

Potrebno: 120ml mlijeka, 25g svježeg kvasca, 330g brašna, 1\2 kašičice šećera, 1 kašičica soli, 1 kašičica sirceta, 1jaje, 50ml ulja.

Za rogove: brašno,voda, dvije čačkalice.

Za premazivanje: jedno jaje i mak.

Priprema: U mlako mlijeko stavimo šećer i kvasac da nadodje. U nadošlo mlijeko sipamo ulje, dodamo so, sirće, jaje i promješamo. Brašnom zamjesimo tijesto. Pokrijemo ga čistom krpom i ostavimo pola sata da nadođe. Vatrostalnu posudu ili tepsiju podmažemo margarinom te nadošlo tijesto premijesimo i podjelimo na dva nejednaka dijela.

Veći dio oblikujemo u blago ovalni oblik i stavimo je u posudu za miješanje. Manji dio tijesta oblikujemo u loptu i prislonimo uz veći dio. Oštrim i pobrašnjenim nožem povučemo liniju po sredini većeg djela dubine oko 1cm.

Tijesto pokrijemo krpom i ostavimo pola sata da nadodje. Nadošlu bubamaru premažemo glavu umućenim žumancetom, a krila umućenim bjelancetom. Na krila dodamo mak formirajući krugove tj. tufne. Stavimo pogaču da se peče u zagrijanoj rerni na 200 stepeni, a onda nakon 5 minuta smanjimo temperaturu na 180 stepeni i pečemo još oko 25 minuta. Pečenu bubamaru izvadimo iz posude u kojoj se pekla, pokrijemo čistom krpom i ostavimo 15 minuta da se ohladi prije služenja.

Za rogove zamjesimo tijesto od brašna sa malo vode da tijesto bude tvrdje. Oblikujemo dvije antenice za bubamaru, premažemo bjelancetom i uvaljamo u mak.

Pri dnu antenica stavimo čačkalice, ali ne do kraja već da viri oko 1cm to da bi kasnije mogli da ih pričvrstimo za glavu bubamare, stavimo antenice da se malo ispeku to jeste da se prosuše.

Prosušene antenice na dijelu gdje vire čačkalice zabodemo u glavu bubamare. Prijatno!

Pripremila Ummu Abdullah

Ostalo

Psovanje ashaba je djelo koje izvodi iz islama sa više aspekata:

Prvo. Psovanja ashaba predstavlja ugonjenje Kur'ana u laž i nijekanje onoga što je u njemu preneseno u pogledu njihove čistote kao i Kur'anske pohvale ashaba.

Drugo. Psovanje ashaba predstavlja pripisivanje neznanja Allahu, azze ve dželle, ili poigravanje sa Kur'anskim tekstovima koji pohvaljuju ashabe.

Treće. Onaj ko opsuje ashabe i potvara ih kako su nevjernici ili grješnici taj uznemirava i napada Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer je on odgajao i očistio ashabe, radijjallahu anhum. A poznato je da napad na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, predstavlja djelo koje čovjeka izvodi iz vjere.

Četvrto. Napadi na ashabe i vrijeđanje istih ustvari predstavljaju napade i vrijeđanje vjere i poništavanje Šerijjata kao i poništavanje njegovih osnova, jer to znači da nam Šerijat nisu dostavili povjerljivi ljudi.

Peto. Psovanje i vrijeđanje ashaba znači odvođenje u zabludu Muhammedova, sallallahu alejhi ve sellem, Ummeta. To bi također trebalo da znači da je ovaj naš Ummet najgori od svih ummeta i naroda te da su njegovi dobri prethodnici najgori ljudi. Nema sumnje da je to djelo koje izvodi iz islama i to je opšte poznata stvar u islamu.

(Nevakidul-iman el-kavlije vel-amelijje, dr. Abdulaziza ibn Muhammed Abdul -Latif, 426-435)

- Onaj ko ima najminimalnije znanje o vjeri islamu može uvidjeti da je pravac rafidija u suprotnosti sa njim.

(Muhtesar Minhadžu sunne, Ibn Tejmijje, 2/908)

Knjiga: ŠIJE - RAFIDIJE, ISTINE, SAVJETI, I ISLAMSKE FETVE

Više na stranici: www.zabludarafidija.blogger.ba

Posjetite blogger

www.allahjejedan.blogger.ba

i čitajte razne hadise o raznim temama

U sljedećem broju čitamo inšaAllah:

- *Na tebi je obaveza da naučiš Allahovu vjeru*
- *Sva vrijedna roba je la ilahe illallah*
- *Novom dijetom do vrhunskih rezultata*
- *Dobrota prema djeci*
- *Šminka uspješne žene II dio*

I još mnogo toga inšallahu te´ala